

The forest society is not in chaos and confusion.

It is in balance. Everything is equal.

It is a society of friendship.

It is a society of sharing and symbiosis.

It is a society of responsibility,
a society where all know their roles.

The wisdom of the Woods

Author : Vinai Nuansanong

Illustration : Jaroon Noipan

Translation by : Michael B. Commons

First published : March 2022

Created by : Terra Genesis

ศาสตร์แห่งพงศาวดาร

เรื่อง : วินัย นวลสนอง

ภาพ : จรูญ น้อยปาน

แปล : Michael B. Commons

พิมพ์ครั้งแรก : มีนาคม 2565

ผลิตโดย : Terra Genesis

Terra Genesis

“Publication of Wisdom of the Woods is part of the Regenerative Rubber Initiative, which is a collaborative effort between local farmer communities leading this regenerative process, Terra Genesis International and a diversity of partners supporting ecological, social, and cultural regeneration of the Thale Noi Thale Songkhla watershed. “

“We thank Ajarn Vinai for sharing his wisdom with us and helping to show us how humans and nature can live in healthful balance and relationship.”

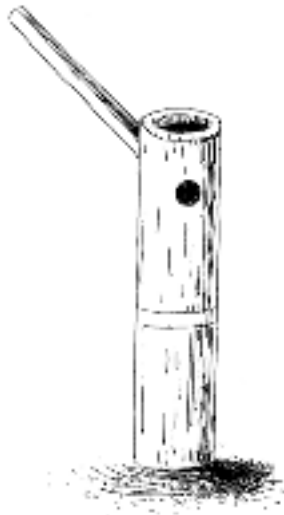
Introduction

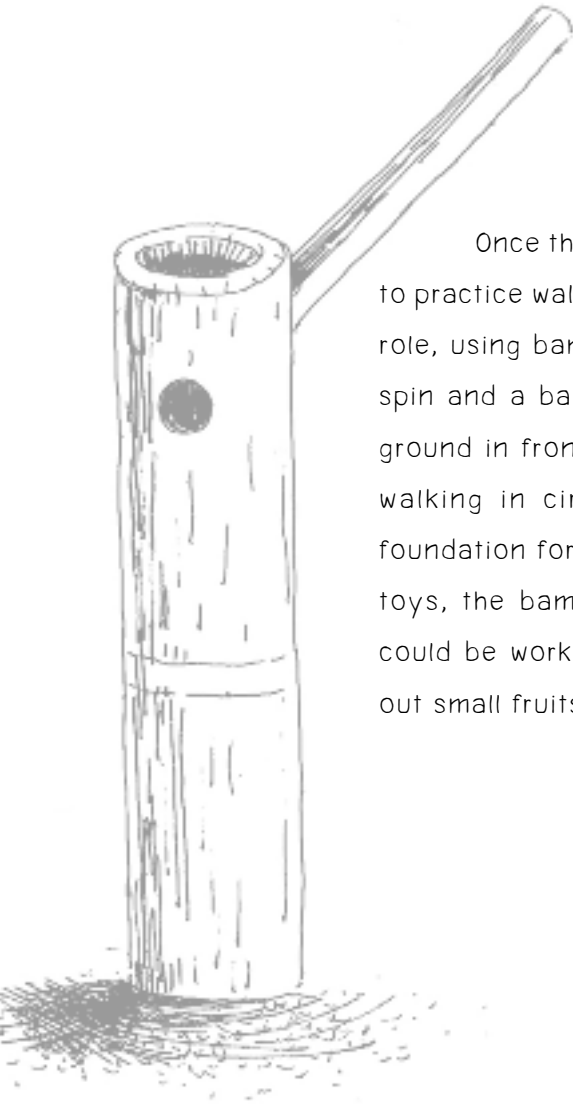
In the lore of ancient India, the first plant of the world was the sacred lotus, which was complete in all of its parts: with roots, stalks, leaves, flowers, and fruits or pods. Its pods having seeds that can sprout into seedlings and grow and develop into mature plants.

The human race emerged some period after this when there was already all required to meet our 4 basic needs and provide for our livelihoods, whether food, medicine, clothing or shelter, in sufficiency for the well-being of all.

The lifetimes of all people are connected to the plants and the trees both directly or indirectly.

When the birthing process was still the responsibility of midwives, the sharp knife used to cut the umbilical cord of the newly born infant was the thin blade of a bamboo leaf. After this the midwife took a piece of *Tinospora crispa* vine that was dipped in wild honey and wiped this in the infant's mouth. The mix of the bitter taste of the vine and the sweet taste of the honey reached the infant's tongue welcoming her into this life.

Once the infant matured to an age where she was ready to practice walking on her feet, her father or the person in that role, using bamboo would make a pole with an axle that can spin and a bamboo handle to hold on to and fix this in the ground in front of the home where the infant could practice walking in circles with this support. This was also the foundation for teaching the child how to make his or her own toys, the bamboo culms and branches of the same grove, could be worked to make a bamboo tube and plug to shoot out small fruits, called a “chuppong”

Passing from childhood to become young men or women, one needs to prepare a house and a home, the groom needing to use his strength to cut trees and hone lumber, making a home and filling it with all of the furnishings required.

After marriage whether for the parents, children, or grandchildren, when injured or ill, herbs and medicines were prepared and kept in the home, produced from the roots, leaves, fruits, stems and bark of plants and trees that have healing properties to treat the needs of the patient to survive, heal, recover, and rebound.

At old age, one may need the support of a branch or a cane to hold on to stand and walk to where one seeks to go.

After the passing of many seasons, many summers, many winters, and many rains, many 12 months gone by, reaching the last part of our lives, our last breath out into nature, lying in a wooden casket with our children, grandchildren, and relatives around us in our home, firewood and the casket burn to convert our skin, flesh, tissues and bone into ash with the wood. This provides a final benefit from our life, returning to the soil and our Mother Earth.

In spite of this, have we considered for each hour and day of our lives, how many trees and plants we are dependent upon. And more important yet with the breaths of our lives, how many trees have we planted and cared for? And how long does a tree need to grow before it may be harvested for our use?

ကုတ်သီးပုစွန်ဆေးပုစွန်

(coconut grater)

The Poet of Toon-in Garden once wrote that “Trees are the real miracle of this world” This we see and understand more clearly in the words of Visut Tasana

“If we spend the hours and days of our lives to understand and know trees and plants in their true and profound depths, amazing things will be allowed to happen”

The same may be said for each letter and word of “Wisdom of the Woods” that takes us on this path of miracles that really exists, is real, and is true.

Ajarn Vinai Nuansanong waxes to the magic and beauty of the forest and trees returning once again to their majesty and our role and relationship in this process.

Jaroon Noipan

The Wisdom of the Woods

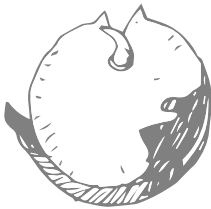
The Wisdom of the Woods, or the diversity of knowledge related to the forest, is vast without an end in sight. The wisdom of the forest is something natural. It really exists; it is real; and it is truth.

Many people agree that humans are more knowledgeable and intelligent than all of the animals. Here man has deceived himself. The more he tries to study and search for answers to take control, or to put himself above Nature, the more humans search and study and the more they “develop”, the more nature is destroyed in kind.

From the point that humanity lost itself by believing it was more knowledgeable and smarter than all of the other animals, it put all of its efforts into study and development just for its own gain. The words "lose" and "tied" did not exist, nor "in balance", "sufficient", or "enough". Humans look at nature and all it offers as belonging to humanity for them to use.

Humans lack an understanding of righteousness, which means that that which really exists, is real, and is truth. The truth is humanity is just a part, and a very small one, of the whole of nature that is found on this planet.

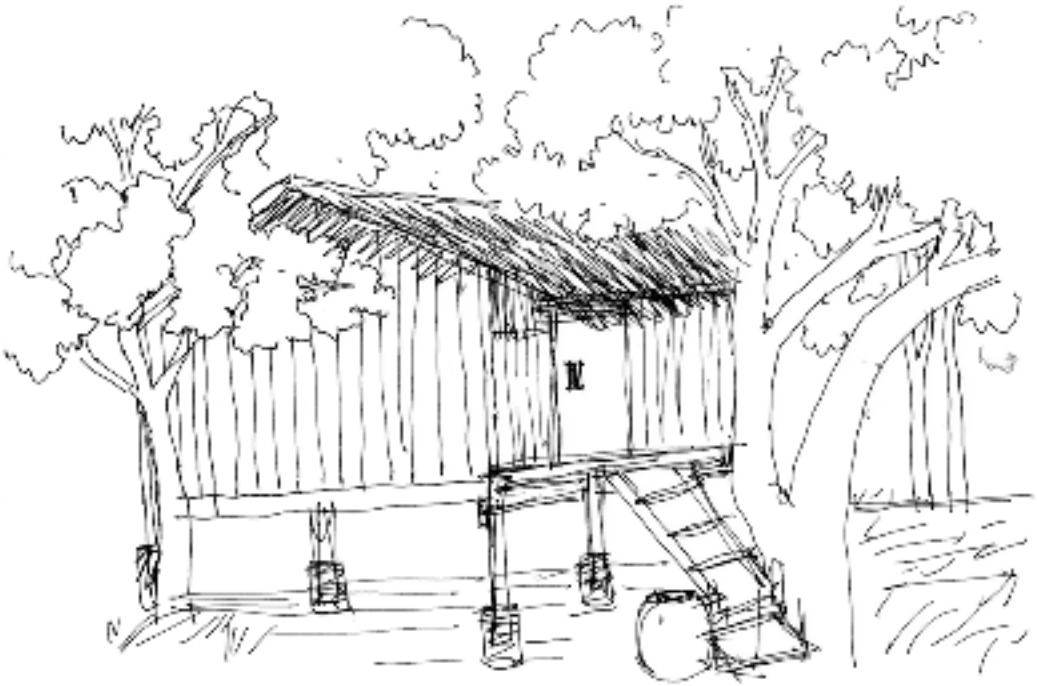

We require an understanding of righteousness, and there are a very few sages with a good understanding of righteousness. Today, even with higher education and technology that is so far ahead of what we had in the past, we still cannot find wise people who understand righteousness. We stay in small rectangular rooms where we never come in contact with truth. But if we go back into the vast forest, we see that it really exists. It is real, and it is truth.

The forest gives us shelter.

Since far in the past people have depended on trees. Trees, aside from providing us shelter in our lives, provide food, medicine, clothing, household goods, almost everything needed for our daily lives

For shelter in particular, people in the past knew how to select trees for their timber, wood that is resistant and can last for 100's of years. They knew what parts of the trees to use and not, and which parts of the tree were best for posts, flooring, furniture, walls, roofing, and farm tools.

အိတ်ဂရိတ် နေရာ နေရာ မြေပေါ်တွင်
 မြေပေါ်တွင် အိတ်ဂရိတ် မြေပေါ်တွင်
 မြေပေါ်တွင် အိတ်ဂရိတ် မြေပေါ်တွင်

[Handwritten signature]

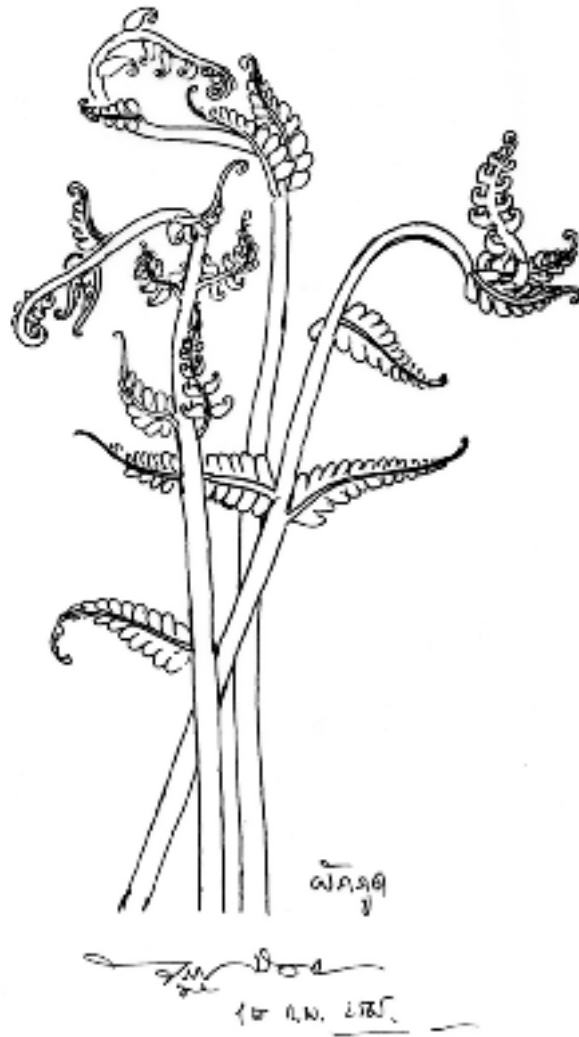
၇ ဇူလိုင် ၂၀၀၅

(Amanita hemibapha or grisettes
 grow in a mycorrhizal association with
 native dipterocarp forest species)

The forest provides us with a livelihood

For communities that live near the forest, aside from the forest providing for their daily needs, the forest is also a place of work to earn an income. We can compare the forest to a supermarket for the rural people.

Everything can be found in the forest including: yuak, bananas, fiddlehead ferns, mushrooms, bitter beans, niang, luk riang, mangos, burmese grapes, mapring, maplang, rakam, chestnuts, wild champadak, tutkapor, tuttoey, tutloom, tutkhla, rattan, nipa palm, rope fibers, liquid fuels, wild honey, animals, fish and crustaceans.

(fiddlehead ferns)

What I have mentioned here has value and may also cause harm. What we must be most careful with are mushrooms. There are mushrooms with poison powerful enough to kill us and they can look quite similar to edible mushrooms. The action may be so fast that we don't even have time to swallow and our mouth will burn with pain and we start bleeding right away.

2-2 ad (9)
 2110101010 (10111010)
Gissardinia heterophylla Deene,
 Var. *palmetta* Gaud.

Considering vines and creepers, our skin can be razed against their leaves or with some varieties of caterpillars, when our skin brushes them it will cause a painful burning sensation that will shock us back. These are the ways that the forest protects itself. There is fuel, honey, and wild animals on the land and fish in the waterways, and so many other species that need to live in the forest.

J. D. S. J.
9 N. W. 2575.

If humanity works together and restores the forest to at least 40-50% of our area, then the natural crises that we are dealing with will lessen, decrease and go away.

The forest provides us food

In rural society, the forest is the key to our livelihood. The forest is a source of sustenance for humanity. From the past, when people did not study to learn a profession, we humans have depended upon the vegetables and fruits of the forest to sustain us. Today we should be able to depend on them as in the past, particularly in communities that live near the forest.

But the way we depend on the forest is less than in the past. This is due to how our study and development of professions has taken the place of collecting the yields of the forest. We are less and less dependent on foods from the forest such that urban residents would say that the forest is not a source of food for them. They don't live near the forest, and they buy their food from the market.

But the truth is that many people in the cities like to buy food from the forest which is free from any chemical residues, and beyond this they really are dependent on the forest for their food: chicken, eggs, pork, beef; all depend upon grasses at the edge of the forest. Even for the water we drink we must thank the forest, which catches the rains and gradually releases them into the streams, canals, and creeks.

The forest gives us health

The forest gives us health. Aside from providing us food, it builds the health of people. We can see this in the local indigenous people, the Mani, or forest people, who live in the forest their whole lives. They are strong, healthy and long lived. They rarely get sick or ill because they get their food, fruits, vegetables, and herbs in all their diversity from the forest.

The forest also provides us mental health. It leaves us refreshed and cool from its lush green shade. It is filled with springs and waterfalls that are a delight to visit, allowing us to rest and relax. We can watch the fish swimming in the pools by day and in the evening watch the lightshow of the fireflies while listening to the music of a choir of cicadas rumbling. The forest helps us to relax. It is very effective in helping to reduce the wandering chatter in our minds.

While I am writing this it is the 16th of April 2020, which is in the thick of the Covid 19 epidemic that is affecting the whole world, hitting people from the cities to the villages, but for the forest peoples here, the writer has not heard of any such losses.

Sages of the Forest

The forest is the birthplace of sages with a wide understanding of nature. This planet is constantly moving and spinning and changing all of the time. Even the trees in the forest spiral. It is difficult to be able to learn and to see the changes in the trees and the forest.

But when we find this capability we can clearly see the movement and the evolution of the plants and trees. Whether this is in rainforests, cool latitude forests, dryland forests, or swamp forests. Even for the sages, who have broken through to realize the truth in their religious practices, there in the forest that holds up and supports the planet, the forest teaches us about our role and duty. Every tree and plant in the forest plays its role in harmony.

Big trees do not take advantage of little trees. The trunk works to carry the weight and hold up the branches, leaves, and fruits. The roots play their role to find nutrients. The leaves use the sunlight to create food through photosynthesis. When each part performs its own role, and this is done in balance, the tree grows quickly and spreads its seed far and wide. But for people who think only for themselves, how will they find peace and happiness?

J. W. 2185
19 N.W. 2185.

The forest teaches us how to work together

The forest teaches us how to work together. Nature in the forest lives together as a society. The diversity of nature is biodiversity. There are many hundreds of species. Seedling trees, young trees, large trees, in the same place live together with short and long lived plants, vines and creepers, wild vegetables and medicinal herbs that can be found at many levels, and roots and tubers that hide under the ground.

Aside from this there is a great diversity of insects and bugs, both those that provide much good and those that can cause harm. There are land animals and water animals and microorganisms that we cannot see with the naked eye. The forest catches and stores water and releases it, consistently, no arguments, no discussion, until all is in symbiosis. Big trees shield the harsh sunlight for the seedlings until they grow and can shoot up through the canopy. Bats, birds, squirrels, monkeys, langurs and lorises, the truth is that all of these animals help to spread the diversity of seeds and species of the forest.

Some tree species depend on birds or bees to pollinate them and offer sweet nectar in exchange. If we humans can give consideration, we may reduce our selfishness to some extent. When we live in a society, we must come to know symbiosis, practicing kindness and generosity with each other.

The forest teaches us to know society.

Human beings live in societies like the forest does naturally. But the forest society differs from the human society. The forest society is not in chaos and confusion. It is in balance. Everything is equal. It is a society of friendship. It is a society of sharing and symbiosis. It is a society of responsibility, a society where all know their roles.

However the society of people is a place where people take advantage of each other whenever the opportunity arises, where people think of themselves first, and are usually not willing to flex and to adjust to the needs of society at large rather than their own wants: looking down on those who are less fortunate and not interested in others in society. This is the cause of chaos and confusion: Rushing and competing for what good for what trophy, without any end in sight.

In contrast with the forest society where each knows its role, which is true for the wet forests, the dry forests, and the virgin rainforests of the South, where each tree and plant, whether small or large, vine, or herb, carries out its role to shield the sun's rays, so that not too many or too strong they reach the ground. From the tallest trees in the canopy descending down each level to maintain the moisture in the topsoil. In the summertime preventing the water under the ground from needlessly evaporating into the atmosphere too quickly. It is a society of symbiosis.

The tall trees allow the orchids to perch on them and vines and rattans to creep up their branches to reach up to the sunlight high in the canopy. A society of friends of such diversity of species. There are fruits that feed the wild animals. Linked and connected together, the trees and plants form a society of flora that protects from danger and disaster. It is a society of interdependence; a society of exchange.

Many plants seek the support of insects. The insects come to help pollinate their flowers and are provided with nectar in exchange. This society of flora helps to bring balance to the forest, continuing in this role even after death.

W. B. S.

9 Nov. 1925.

— —

When a tree finishes its time of functioning in the world, it drops its leaves, its branches, its fruits, its trunk. All of these fall to protect the skin of the Earth. They help preserve the moisture and they break down to become fertilizer in the soil where other plants and trees receive them into their own.

Growing a rubber forest garden

I, the author, as someone who has planted a rubber forest garden for all its benefits and for its any failings, from my observations and my practice of over 50 years, can attest that this practice brings great benefits. For that which has life on this planet, whether humans, animals, or plants, to have a life that is well, happy, and sustainable, it must depend upon ecology, where all are dependent upon one another.

People depend on plants, food, and the air.

Animals depend on humans, plants, food and air.

Children depend upon adults and adults depend upon children.

Small plants depend on large trees. Large trees depend on small plants.

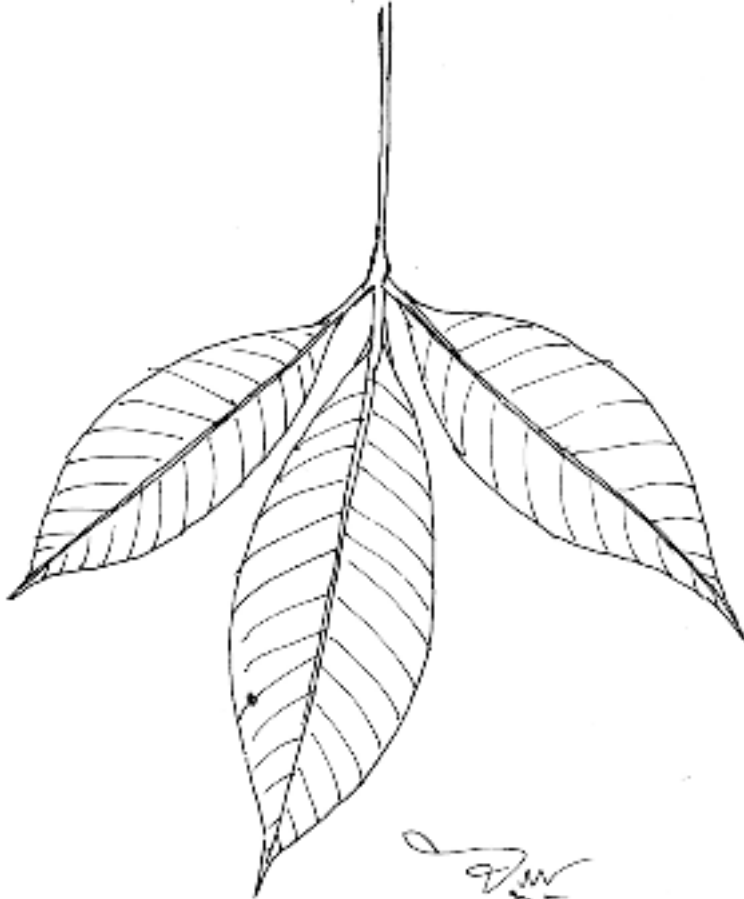

People get food from plants and animals. Plants get food from people, animals and plants as well, when they drop their leaves and branches which, in turn break down into nutrients. This beneficial litter absorbs water and holds the topsoil secure, protecting it from erosion when water flows through. Every tree and plant helps to hold and keep the topsoil. During the dry season, they share nutrients with each other.

For water during the dry season, where the soil does not hold and keep the water, it sheds it into the streams, creeks and rivers and finally into the ocean where it changes into cloud droplets.

But the clouds are willing to look for a good place to be. It is moisture that pulls them in. In this continuous cycling the forest plays a key and very helpful part. It prevents natural disasters. Once the forest is lost, there is a lack of water and all life is threatened because it is so hot and there are powerful windstorms.

From my observations and my practice, I, the author, have planted a hectare of durian as a monoculture. During the rainy season, I had to drain water from the land, and during dry periods I needed to irrigate. For rubber I did not need to water the trees but in dry season the trees suffered from dry rot and in the rainy season from wet rot.

[Handwritten signature]
15.11.2015

I reflected and thought, I don't want a monoculture. Now I plant all together on the same land. One hectare of durian, bamboo, mahogany, *Hopea odorata*, neem, *Shorea roxbury*, longkong, mangosteen, all within a rubber garden. In another 4 hectare rubber garden I have planted mahogany, *Hopea odorata*, neem, and *Shorea roxbury*.

What can be observed is that during the dry season I have no need to water my fruit trees, for all of the trees provide water and share nutrients with each other. I add only a bit of compost as there is such a sufficiency of leaf litter.

During the very dry years of 2016 and 2017, not a single hardwood or fruit tree died in these gardens. In my rubber gardens there is no disease, no dry rot with the fruit trees or the rubber trees. All of these trees grow very well, in fact better than if they were grown as monocultures.

Thus we can see that integrating a forest garden provides much more value than harm. I thank RAOT for allowing integration of rubber gardens for all of its benefits and sustainability.

I ask all to join and practice this yourself, to develop a vision to restore our ecology to its rightful state.

“สังคมของป่า
เป็นสังคมที่ไม่วุ่นวาย
เป็นสังคมที่สมดุลย์
ทุกอย่างเท่าเทียม
เป็นสังคมแห่งมิตรไมตรี
สังคมแห่งการแบ่งปัน
เกื้อกูลต่อกัน...”

บทนำ

คติของชาวอินเดียโบราณ ต้นไม้ต้นแรกของโลก คือ ปทุมมา หรือ ดอกบัวหลวง ซึ่งมีองค์ประกอบครบถ้วน คือ ราก ต้น ใบ ดอก และ ผล หรือฝัก อันมีเมล็ดสำหรับงอกเป็นต้นอ่อน เติบโตต่อไป

เผ่าพันธุ์มนุษย์ ก็อุบัติขึ้น ณ ห้วงเวลาหลังจากนั้นจึงได้มีปัจจัย ๔ อันจำเป็นแก่การยังชีพได้ครบถ้วน ไม่ว่าจะเป็นอาหาร เสื้อผ้า ยา และที่อยู่อาศัย เพียงพอเพื่ออยู่อย่างสุขสบาย แก่ทุกชีวิต

ชั่วอายุของทุกคน จึงต้องเกี่ยวข้องกับต้นไม้ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม

เมื่อครั้งที่การทำคลอด ยังเป็นหน้าที่ของหมอต้าแย มีดหมอที่ใช้ตัดสายสะดือแก่ทารกที่เพิ่งออกมาจากท้องแม่ คือ แผ่นบางๆ จากลำไผ่ จากนั้นหมอก็นำก้อนบอระเพ็ด ที่จุ่มอยู่ในถ้วยน้ำผึ้งป่า มาป้ายที่ปากของทารก รสขมผสมกับรสหวานสัมผัสลิ้น ต้อนรับการมาสู่อีวิต

ครั้นเด็กเจริญวัย หัดก้าวเดินเตาะเตาะ ผู้เป็นพ่อจะทำกระบอกริเยนจากลำไผ่ ให้จับเดินเป็นวงตรงลานดินหน้าบ้าน กระทั่งเด็กชายเริ่มรู้จักทำของเล่นด้วยตัวเอง ก็ลำไผ่ หรือ แขนงไผ่กอเดิมแน่นแหละ ทำของเล่นซึ่งประกอบด้วยกระบอก และซี่ไม้ไผ่มีชื่อเรียกว่า จับโพง

ผ่านวัยเด็กสู่วัยหนุ่มสาว เตรียมตัวมีเหย้ามีเรือน หน้าที่เจ้าบ่าวต้อง
ลงแรงตัดต้นไม้ สร้างเรือนหอหลังใหม่ จากไม้ป่าต้นใหญ่ แปรรูปเป็นเครื่อง
เรือนทุกชิ้น

แต่งงานมีครอบครัว เมื่อพ่อแม่หรือลูกหลานเจ็บป่วยไม่สบาย ก็มี
ยาสมุนไพรกลางบ้าน ซึ่งได้จากราก ต้น ใบ ดอก และผลของต้นไม้ ที่ให้
สรรพคุณถูกต้องกับการเฝ้ารักษารักษา อยู่รอดปลอดภัยมารุ่นแล้วรุ่นเล่า

ช่างวัยแก่เฒ่าชรา ต้องพึ่งพากิ่งไม้ ช่วยค้ำ ช่วยพยุง เมื่อยามเดิน
คล้ายกันกับกระบอกริเวณของเด็กน้อย

ผ่านร้อนผ่านหนาวมาหลายชั่วฤดูฝน นับได้หลายรอบ ๑๒
นักษัตริย์ ก็ถึงวาระสุดท้าย ดินลมหายใจสุดท้ายสู่ธรรมชาติ นอนในโลงไม้
ต่างบ้าน ลูกหลานและญาติมิตร แบกคันทันหิน หันปลายไปข้างหน้า ไปส่งถึง
เชิงตะกอน ดันพินกับโลงไม้ ทำหน้าที่เป็นเชื้อเพลิงเผาซากร่าง ถ่านถ่านจาก
เนื้อหนังมังสาและโครงกระดูก ปะปนกับถ่านจากคันทันหินจากต้นไม้
ให้ประโยชน์ครั้งสุดท้ายแก่ชีวิตโดยปราศจากคำร้องขอตอบแทนบุญคุณ
แม้กึ่งคำ

แม้กระนั้น เราเคยนึกคิดบ้างไหมว่า นับเนื่องวันเวลาแห่งชั่วอายุ
เราต้องใช้ต้นไม้ไปเป็นจำนวนมากมายังไร แหละที่สำคัญ ระหว่างที่มี
ชีวิตอยู่กับลมหายใจ เราเคยปลูกต้นไม้กี่ต้น ต้นไม้ต้นหนึ่ง ต้องใช้เวลา
ยาวนานเพียงไร จึงให้ประโยชน์ใช้สอยแก่เรา

นักเขียนแห่งสวนทูนอินผู้ล่วงลับ เคยกล่าวว่า ต้นไม้คือสิ่งมหัศจรรย์
ที่แท้จริงของโลกใบนี้ เราเห็นด้วยกับคำกล่าว อันคือวิสุทธิทัศนะนี้

แหละหากว่า วันเวลาแห่งชีวิตที่ได้มา ได้ใช้ไปกับการทำความเข้าใจ
รู้จักต้นไม้อย่างลึกซึ้ง ของแท้แล้วไซ้ ภาวะมหัศจรรย์ ย่อมประจักษ์แจ้งเป็น
แน่แท้

เช่นเดียวกับทุกถ้อยตัวอักษรของ “ศาสตร์แห่งพงศไพร”
จักนำไปสู่ภาวะอันมหัศจรรย์นี้ได้ ด้วยการมีจริง เป็นจริง และความจริง
อัน อาจารย์วินัย นवलสนอง ได้จดจารไว้ ที่ซึ่งสรรพนามแห่งไพรพฤกษ์
กลับคืนมาอีกคราครั้ง

จรูญ น้อยปาน

ศาสตร์แห่งพงศไพร

ศาสตร์แห่งพงศไพร หรือ ความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวกับป่า มีมากมาย ไม่รู้จบสิ้น ศาสตร์แห่งป่าเป็นเรื่องธรรมชาติ คือ มีจริง เป็นจริง และ ความจริง

หลายคนให้การยอมรับว่า คนหรือมนุษย์มีความรู้ เฉลียวฉลาด กว่าสิ่งทั้งปวง มนุษย์จึงหลงตัวเอง พยายามศึกษาค้นคว้ามากขึ้นเท่าไรเพื่อ ต้องเอาชนะ หรืออยู่เหนือธรรมชาติ มนุษย์ยิ่งศึกษาค้นคว้าและพัฒนาขึ้น มากเท่าไร ก็ยิ่งกลับทำลายธรรมชาติมากขึ้นเท่านั้น

จากการที่มนุษย์หลงตัวเองว่ามีความรู้ เผลียวฉลาดกว่าสัตว์อื่น ๆ ทั้งปวง มนุษย์จึงศึกษาพัฒนาหวังเพียงชนะแต่ฝ่ายเดียว ไม่มีคำว่า แพ้ หรือ เสมอ และสมดุลงัย พอดี พอเพียง หรือ พอประมาณ มนุษย์มองธรรมชาติ ทุกอย่างที่อยู่รอบตัวอยู่ในโลกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์ที่จะเอามาใช้ ประโยชน์เท่านั้น

มนุษย์ยังขาดความรู้เรื่องของธรรม (อ่านว่า ทา-มะ) ที่มีความหมายว่า มีจริง เป็นจริง และความจริง ตามความเป็นจริงแล้ว มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งและส่วนเล็กๆของธรรมชาติทั้งปวง ที่มีอยู่ในโลกนี้

ดังนั้น ความรู้เรื่องธรรม จึงหาปราศผู้มีความรู้เรื่องธรรม
น้อยมาก ปัจจุบันจึงมีการศึกษาและเทคโนโลยีที่ทันสมัยกว่าในอดีตมาก
ก็ตาม ก็ยังหาปราศผู้ที่มีความรู้เรื่องธรรมไม่ได้

อยู่ในห้องสี่เหลี่ยมแคบๆ ที่ไม่เคยสัมผัสความจริง แต่กลับไปอยู่ใน
ป่าอันกว้างใหญ่ไพศาล ที่มีจริง เป็นจริง และ ความจริง

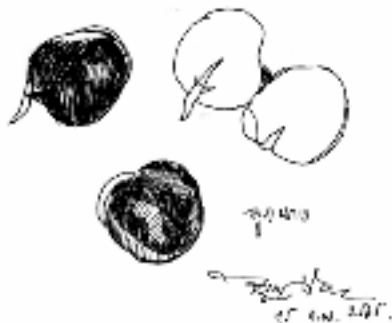
ป่าให้ที่อยู่อาศัย

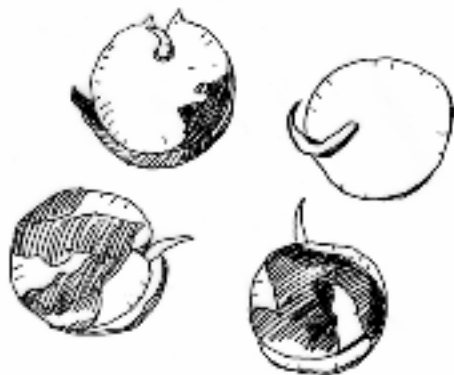
ตั้งแต่ยุคอดีต คนอาศัยต้นไม้ป่ามาตลอด ต้นไม้นอกจากได้อาศัยดำรงชีวิต อาหาร ยา เสื้อผ้า หรือเกือบทุกอย่างในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะที่อยู่อาศัย แล้วแต่คนจะเลือก ประเภทหนทางถาวร อยู่ได้เป็นร้อยๆ ปี ขอแนะนำเคล็ดลับว่าอย่าโค่นต้นไม้เวลาใบอ่อน ชนิดไม้มี ๓ ชนิด คือ เนื้อแข็ง เนื้อแข็งกลาง และเนื้ออ่อน

ป่าให้อาชีพ

สำหรับชุมชนที่อาศัยอยู่ใกล้กับป่า นอกจากดำรงชีพหาของป่า
ป่ายังเป็นแหล่งอาชีพแก่เราได้ ใ้กับชุมชนที่อยู่ใกล้ป่าได้อีก ป่าจึงเปรียบ
เหมือนซูเปอร์มาร์เก็ตของชนบท

ทุกอย่างหาเอาได้จากป่าเช่น หยวกกล้วย ผักกูด สะตอ เนียง
ลูกเหริยง มะม่วง มะไฟ มะปริง มะปราง ระกำ เข้าลัก ขี้ค้อน (จำปาตะป่า)
ตัดกะน้อ ตัดเตย ตัดคลุ้ม ตัดคล้า ตัดหวาย ตัดจาก ตัดเชือก น้ำมัน
เชื้อเพลิง (ยาง) น้ำผึ้งรวง สัตว์บก สัตว์น้ำ

Archidendron
javanica

W. G. S. P.
15 Nov. 1935.

Archidendron
javanica

W. G. S. P.
15 Nov. 1935.

Archidendron
javanica

W. G. S. P.
15 Nov. 1935.

(4 species of tree
bean including *Parkia*
javanica, *Parkia speciosa*,
Archidendron pauciflorum
and *Archidendron jiringa*)

2 2 at (W. 2585)
Giscardinia heterophylla Deene.
 Var. *palmata* Gaud.

ที่กล่าวมานี้ ล้วนมีทั้งคุณ ทั้งโทษ สิ่งที่น่าระวัง คือ เห็ด ดูคล้ายคลึงกัน เห็ดเมากับเห็ดไมเม่าเหมือนคู่แฝด ประเภทเหือกเมื่อสัมผัสผลปรากฏเร็ว เคี้ยวไม่ทันกลืน ในอุ้งปากปวดแสบเลือดออกทันที อีกประเภทคือ เถาว์ เมื่อเดินไปเหยียดสัมผัสใบ หรือมีตัวหนอนบางประเภท เมื่อเดินเหยียด ผิวหนังจะเจ็บปวด ร้อน แสบ สะดุ้งทันที นี่เป็นประเภทธรรมชาติป้องกันป่า

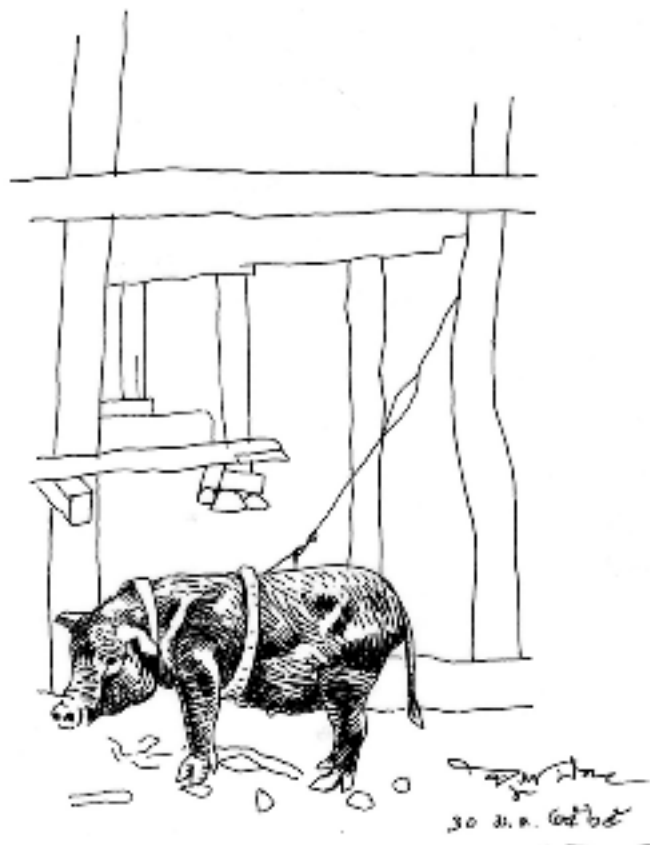
สัตว์เล็กๆ มีทั้งในน้ำ และบนบก มีสัตว์ปีก สัตว์เลื้อยคลานสารพัดอย่าง ต้องอาศัยป่า ไม่มีใครสามารถรู้ได้ทุกชนิด

ทุกชีวิตต้องอยู่ร่วมกับป่า หากเราท่านมาร่วมให้มีป่าคงอยู่ได้ ๕๐% ช่วยรักษาป่า เพิ่มเติมป่าใหม่ เชื่อกันว่าวิกฤตทางธรรมชาติ จะลดน้อยลง จนสูญกิติ แหละคงได้คืนมา อากาศ อารมณ์ ความชุ่มชื้น

ป่าให้อาหาร

สำหรับสังคมชนบทแล้ว ป่ามีความสำคัญในการดำรงชีพ ป่าคือแหล่งอาหารของมนุษย์ ตั้งแต่อดีต ที่มนุษย์ไม่มีการเรียน ประกอบอาชีพ มนุษย์อาศัยพืชผัก และผลไม้จากป่า ในการดำรงชีพ ปัจจุบันก็ยังคงต้องอาศัยอยู่เหมือนเดิม โดยเฉพาะชุมชนที่อยู่ใกล้ป่า แต่รูปแบบของการพึ่งพิงน้อยลงไปจากอดีต อันเนื่องมาจากการศึกษาในการประกอบอาชีพเข้ามาทดแทนในการเก็บหาของป่า การที่อาหารป่าลดน้อยลงๆ คนเมืองอาจพูดว่าป่าไม่ใช่แหล่งอาหารของเขา เขาได้อาหารจากตลาด

แต่ความจริงแล้ว คนเมืองก็ชอบซื้ออาหารที่มาจากป่า ซึ่งไม่มีสารพิษตกค้าง ซึ่งต้องอาศัยป่าเช่นกัน ไก่ไข่ไก่ เนื้อหมู เนื้อวัว ก็ต้องอาศัยหญ้าริมป่า แม่น้ำที่เราได้กินน้ำ ก็เพราะมีป่าเก็บไว้ให้ แล้วค่อยทยอยปล่อยลงสู่ห้วย คลอง

ป่าให้สุขภาพ

นอกจากให้อาหารแก่เราแล้ว ป่ายังให้สุขภาพแก่คน จะเห็นได้จากเงาะคนป่า หรือชาวป่า อาศัยอยู่ในป่าชั่วทั้งชีวิต มีสุขภาพแข็งแรงอายุยืนยาว ไม่มีอาการเจ็บไข้ได้ป่วยเนื่องจากเก็บหาอาหาร ผัก ผลไม้ ยาสมุนไพรในป่าทั้งนั้น

ป่ายังให้สุขภาพใจกายให้ความร่มรื่น ร่มเย็น มีแหล่งน้ำ ต้นน้ำ มีน้ำตก หน้าตองเกี้ยว พักผ่อนดูปลา ดูหิ่งห้อย ฟังดนตรี คณะจ๊กจั่นสนั่น ไพรป่า ช่วยการผ่อนคลาย ช่วยลดการฟุ้งซ่านจิตใจเป็นอย่างดี

ในขณะที่เขียน ซึ่งตรงกับ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๓ โควิด ๑๙ ระบาด
คุกคามทั่วโลก สักเวยคนบ้าน คนเมือง แต่สำหรับชาวเงาะ ชาวป่า ผู้เขียน
ยังไม่ทราบการตาย

ปราชญ์แห่งผืนป่า

ป่า เป็นแหล่งที่เกิด ผู้รอบรู้ในเรื่องของธรรมชาติ โลกใบนี้ อยู่กับการเคลื่อนไหวหมุนเวียน และการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แม้ต้นไม้ในป่าก็มีการหมุนเวียนด้วยเช่นกัน ซึ่งยากที่จะเรียนรู้และมองเห็นการเปลี่ยนแปลงของต้นไม้และผืนป่าได้

แต่เมื่อใดที่มองเห็นถึงการเคลื่อนไหวการวิวัฒนาการของต้นไม้ได้
อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นป่าฝน ป่าในเขตหนาว ป่าที่แล้ง ป่าดิบชื้น

ปราชญ์ ผู้บรรลุลุทธิธรรมทางศาสนา ก็เกิดขึ้นในป่า อันมีธรรมที่ค้ำจุน
โลก สอนให้รู้จักหน้าที่ ต้นไม้ในสวนป่าทุกต้น ต่างทำหน้าที่อย่าง
พร้อมเพรียง

ต้นไม้ใหญ่ไม่เอาเปรียบต้นไม้เล็ก ลำต้นทำหน้าที่ตรงรองรับกิ่งใบ
รากทำหน้าที่หาอาหาร ใบทำหน้าที่สังเคราะห์แสง เมื่อทุกส่วนทำหน้าที่ของ
ตัวเองได้อย่างสมบูรณ์ ต้นไม้ก็เจริญเติบโตเร็ว และขยายพันธุ์เพิ่มมากขึ้น
แต่สำหรับคน คิดกันเอาเอง ว่าอย่างไร คือ สันติสุข

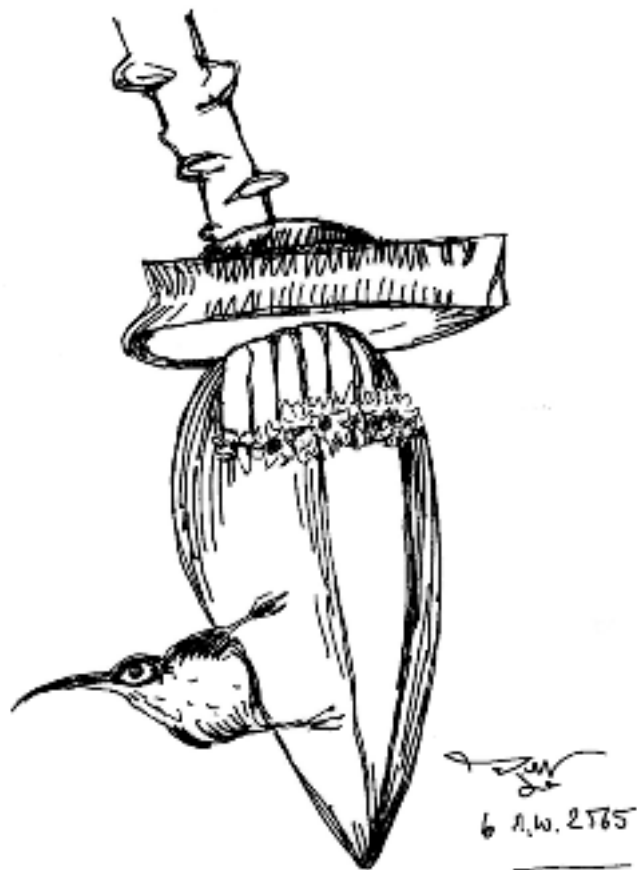

ป่าสอนให้รู้จักเกือกกุล

ธรรมชาติของป่า จะอยู่ร่วมกันเป็นสิ่งคม ความหลากหลายทางธรรมชาติ มีความหลากหลายทางชีวภาพ หลายร้อยชนิด มีไม้เล็ก ไม้หน่อม ไม้ใหญ่ในพื้นที่เดียวกัน พร้อมกับพืชอายุสั้น ยาว และเถาวัลย์ พืชผัก สมุนไพร ที่อยู่ชั้นล่าง มีหัว มีเหง้า หลบซ่อนอยู่ที่ใต้ดิน

นอกจากนี้แล้ว ยังมีพวกแมลง แมง มีทั้งให้คุณ มีทั้งให้โทษ สัตว์บก สัตว์น้ำและเชื้อจุลินทรีย์ที่มองด้วยตาเปล่า เห็นและไม่เห็น ดูดน้ำไว้คายน้ำออก อย่างสม่ำเสมอ ไม่เอียง ไม่อู้ ตลอดจนมีความเกือกกุลต่อกัน

ไม่ใหญ่บ่งแสงแดดได้ กว่าจะโตรอดพ้นมาจากค้ำควา นก กระรอก
กระแต ลิง ค่าง นางอาย

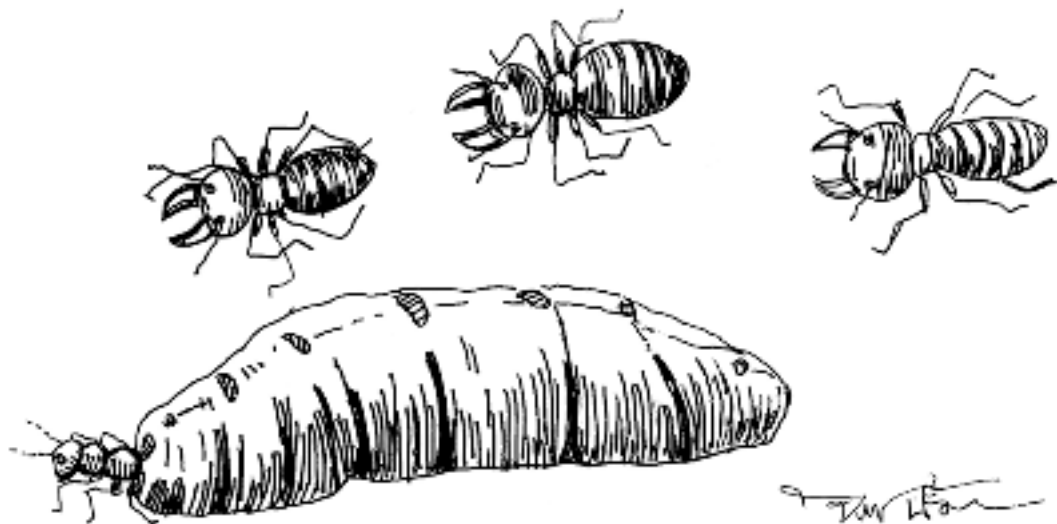
ความจริงพวกสัตว์เหล่านี้ ช่วยในการขยายพันธุ์ ต้นไม้บางชนิด
ต้องอาศัยนก และผึ้ง ช่วยผสมเกสร และแลกับน้ำหวาน ได้ผสมเกสรขยาย
พันธุ์ต่อไป

ถ้าจะเทียบกับคน ได้จิตสำนึก คงได้ลดการเห็นแก่ตัวน้อยลงบ้าง
เมื่ออยู่ในสังคม ต้องรู้จักเกื้อกูล เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน

ป่าสอนให้รู้จักสังคม

มนุษย์ หรือ ป่า มีสังคมเหมือนกัน แต่สังคมของป่านั้น แตกต่างกับมนุษย์ สังคมของป่าเป็นสังคมที่ไม่วุ่นวาย เป็นสังคมที่สมดุล ทุกอย่างเท่าเทียม เป็นสังคมแห่งมิตรไมตรี สังคมแห่งการแบ่งปัน เกื้อกูลต่อกัน เป็นสังคมแห่งการรับผิดชอบ สังคมที่รู้จักหน้าที่

Tim L. Fan
19. W. 2585

แต่สังคมคน เป็นสังคมที่เอาเปรียบคนอื่นทุกเมื่อหากมีโอกาส เป็นสังคมที่เห็นแก่ตัว ไม่ยอมปรับตัวเข้าหาสังคม ยึดหลักตัวเองเป็นใหญ่ หมิ่นหยามผู้ด้อยโอกาส และไม่สนใจสังคม จึงเป็นเหตุให้มีความวุ่นวาย ชิงดีชิงเด่น ไม่รู้จักสัน

ซึ่งกับสังคมป่า ต่างรู้จักหน้าที่ ไม่ว่าจะป่าสน ป่าแล้ง หรือป่าดิบชื้น
ของภาคใต้ ที่ต้นไม้ทุกต้น ไม่ว่าจะไม้เล็ก ไม้ใหญ่ เถาวัลย์ สมุนไพร ทุกต้น
ต่างทำหน้าที่ในการเบียดบังแสงแดดที่ไม่ให้ส่องลงมาบนพื้นดินมากเกินไป
ไม้ใหญ่เรือนยอดสูงสุดลดหลั่นกันลงมา เพื่อรักษาระดับความชื้นให้กับ
ระดับผิวดินในฤดูร้อน ไม้ให้น้ำใต้ดินระเหยเสียขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศเร็วเกินไป
สังคมแห่งความเกื้อกูล ไม้ใหญ่ยอมให้กล้วยไม้เกาะติด ปล่อยให้เถาวัลย์
เกาะมากับลำห้วย สามารถบายป็นขึ้นยอดไม้รับแสงแดด

สังคมแห่งมิตร ต้นไม้หลายชนิด ล้วนมีผลเป็นอาหารของสัตว์ป่า และคาดเกี่ยว ยึดโยงกับต้นอื่น เข้าร่วมเป็นคณะสังคมพืช เข้าเป็นกลุ่ม ป้องกันภัย เป็นสังคมของการพึ่งพา หรือสังคมการตอบแทน

ต้นไม้หลายชนิดที่ต้องการแสง และแมลง มาช่วยผสมเกสร ให้ผล ตอบแทนด้วยน้ำผึ้ง ซึ่งสังคมป่าเหล่านี้ล้วนเป็นสังคมที่ความสมดุลย์ให้เกิด ขึ้นกับป่า

ป่าทำหน้าที่หลังความตาย ต้นไม้เมื่อหมดสภาพการทำงาน ก็จะมีกิ่ง ใบ กิ่ง ก้าน ดอก ผล ลำต้นทุกส่วน ลงปกปิดผิวดิน รักษาความชื้น เน่า เปื่อย เป็นปุ๋ยกับถมดิน ให้พืชชนิดอื่นได้รับต่อไป

การปลูกพืชร่วมยางพารา

โดยอาจารย์วินัย นवलสนอง สมาชิกปลูกไม้ร่วมยางพารา ผมผู้เขียน ซึ่งเป็นสมาชิกปลูกพืชร่วมยางพารา ให้คุณหรือให้โทษ จากการที่สังเกต และลงมือปฏิบัติกิจกรรมนี้มาก่อน เป็นเวลาเกือบ ๕๐ ปี ขอตอบว่าให้คุณเป็นอย่างมาก เพราะสิ่งที่มีชีวิตในโลกนี้ ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือสัตว์และพืช ต่างมีชีวิตที่ปกติสุขและยั่งยืน ต้องอาศัยระบบนิเวศน์ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันทั้งสิ้น

J. D. D. D.

9 N. W. 255.

คนต้องพึ่งพาพืช อาหาร อากาศ
สัตว์พึ่งพาคน พืช อาหาร อากาศ
เด็กพึ่งพาผู้ใหญ่
ผู้ใหญ่พึ่งพาเด็ก
ต้นไม้เล็กพึ่งพาต้นไม้ใหญ่
ต้นไม้ใหญ่พึ่งพาต้นไม้เล็ก
คนได้อาหารจากพืชและสัตว์
พืชได้อาหารจากคน สัตว์ พืช
ด้วยพร้อมไม่เปลี่ยนไป

ใบไม้เปียกเน่าย่อยเป็นอาหาร ตลอดได้ซึบน้ำ ซึบหน้าดินไว้ เพื่อ
กันชะล้างเวลาน้ำหลาก

ต้นไม้ทุกต้นช่วยอุ้มน้ำดินไว้ได้ เมื่อหน้าแล้ง ให้อาหารซึ่งกันและ
กัน น้ำช่วงหน้าแล้งดินไม่ได้อุ้มน้ำไว้ ก็สะเด็ดน้ำลงสู่ลำราง ลำห้วย ลำคลอง
ปลายทางมหาสมุทร จุดเปลี่ยน เป็นจีเมมฝน แต่เมมฝนย่อมหาที่เหมาะสม
อันมีความชื้นเป็นตัวจุด หมุนเวียนอย่างนี้ ตลอดมา

ระบบหมุนเวียนเหล่านี้ โดยที่ป่ามีส่วนร่วม ช่วยทำให้ไม่เกิดวิกฤตทางธรรมชาติ เมื่อขาดป่า ขาดน้ำ ทุกสภาพชีวิตอยู่รอดไม่ได้เพราะร้อนจัด ลมหมุน

จากการสังเกตและลงมือปฏิบัติ ผมผู้เขียน เคยปลูกทุเรียน ปลูกเชิงเดี่ยว ในเนื้อที่ ๖ ไร่ เวลาหน้าฝนต้องถายน้ำออก เมื่อหน้าแล้งต้องใช้น้ำช่วย สำหรับยางพาราไม่ต้องใช้น้ำช่วย หน้าแล้งเปลือกแห้ง หน้าฝนเปลือกเน่า

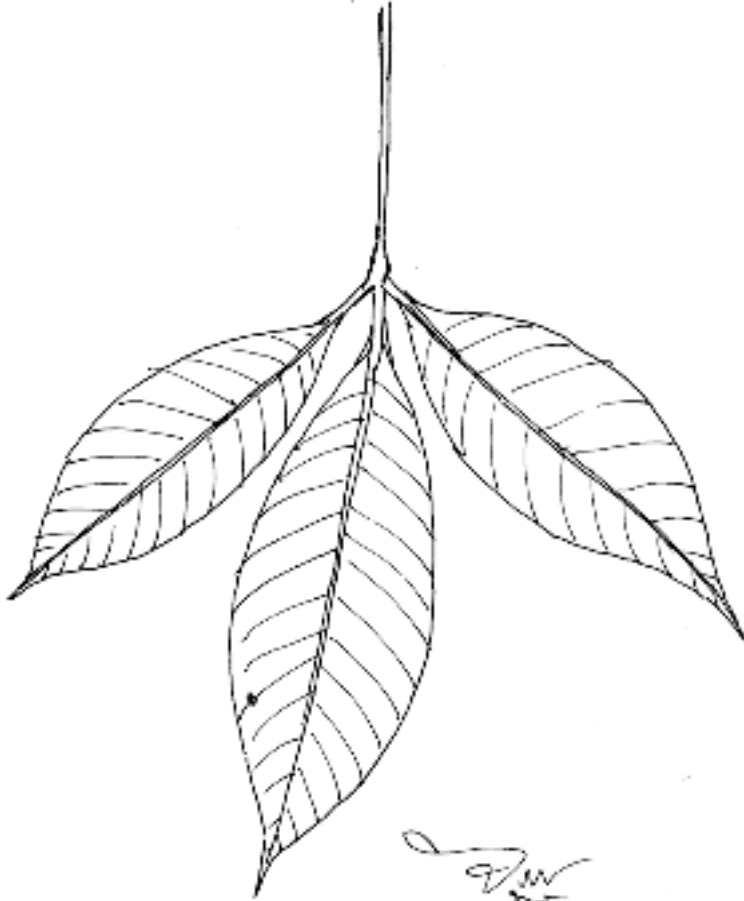
มาคิดใหม่ไม่เอาเชิงเตี้ยว ปัจจุบันปลูกรวมในเนื้อที่ ปลุกทุเรียน ๖
ไร่ ปลุกไผ่ มะฮอกกานี ตะเคียน สะเดาเทียม พะยอม ลองกอง มังคุด ใน
สวนยางเนื้อที่ ๒๕ ไร่ ปลุกพืชร่วมยางมีตะเคียน มะฮอกกานี สะเดาเทียม
พะยอม

ปรากฏว่าผลไม้ในหน้าแล้ง ไม่ต้องรดน้ำ ต้นไม้ช่วยให้น้ำ ให้อาหาร
ซึ่งกันและกัน เพิ่มปุ๋ยหมักเล็กน้อย เพราะการทับถมของใบพืชมีพอสมควร

เมื่อปี ๒๕๕๙-๒๕๖๐ ฝนแล้งจัด ทำให้ที่ที่ปลูกต้นไม้ ต้นไม้ และ
ไม้ผลทุกต้น ไม่ตาย ในสวนยางก็ไม่มีโรคระบาด ไม่เป็นโรคเปลือกแห้ง ทั้ง
ในสวนผลไม้ และสวนยางพารา เจริญเติบโตดีมาก ดีกว่าปลูกพืชเชิงเดี่ยว
แสดงว่าการปลูกพืชร่วมยางให้คุณมากกว่าให้โทษ

ขอบคุณ กยท. (การยางแห่งประเทศไทย) ที่ทำให้ปลูกพืชร่วมยาง
ได้ และให้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ขอให้ทุกคนลงมือปฏิบัติ สร้างวิสัยทัศน์ จัดระบบนิเวศน์ที่เป็นปกติ

Handwritten signature
15.11.2011

